

รายวิชาการศึกษาค้นคว้าอิสระด้วยตัวเอง (Independent Study : IS)

ชื่อ โครงการวิจัย

พงาดสู่จักรวาลมนุษย์

คณะผู้วิจัย

น.ศ.นิชา ผ่องจำปา เลขที่ 13

น.ศ.กมลวรรณ มีแสงนิล เลขที่ 25

น.ศ.พัชรพร ปัญญา เลขที่ 33

น.ศ.ชลธิชา ขวัญเกตุ เลขที่ 35

น.ศ.จาริณี แก้วสีดำ เลขที่ 39

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่6/1

คุณครูที่ปรึกษาโครงการ

คุณครูกัลยรัตน์ สุขอารมณ์

โครงการนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาวิชาค้นคว้าอิสระด้วยตัวเอง

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา2566

บทคัดย่อ

หัวข้อ โครงการ : ผงาดสู่จักรวาลมนุษย์

คณะผู้จัดทำ : น.ศ.นิชา ผ่องจำปา

: น.ศ.กมลวรรณ มีแสงนิล

: น.ศ.พัชรพร ปัญญา

: น.ศ.ชลธิชา ขวัญเกตุ

: น.ศ.จาริณี แก้วสีคำ

ระดับชั้น : ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ครูที่ปรึกษา : นางสาวกัลยรัตน์ สุขอารมย์

โรงเรียน : โรงเรียนสตรีอ่างทอง

โครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระด้วยตนเอง เรื่อง ผงาดสู่จักรวาลมนุษย์ จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาปัญหาและให้คำแนะนำการเข้าสังคมในแต่ละช่วงวัย ต้องการสำรวจปัญหาการเข้าสังคมของนักเรียนและคุณครู โรงเรียนสตรีอ่างทอง วิธีการดำเนินงานคือ แบบสอบถามปัญหาการเข้าสังคมในแต่ละช่วงวัย ผลจากการประเมินพบว่า ทั้งคุณครูและนักเรียนโรงเรียนสตรีอ่างทองต่างมีความสนใจในการเข้าสังคมและมีปัญหาในการเข้าสังคม

กิตติกรรมประกาศ

รายงานวิชาการศึกษาค้นคว้าและสร้างองค์ความรู้ เรื่อง“ ผงาคู่จักรวาลมนุษย์” นับตั้งแต่การศึกษาหาข้อมูลสำรวจ วิเคราะห์ผลการสำรวจตลอดจนการจัดทำรูปแบบสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีเนื่องด้วยความกรุณาจากคุณครูกัลยรัตน์ สุขอารมย์ คุณครูที่ปรึกษารายงานและผู้สนับสนุนหรือมีส่วนร่วมในการคิดลงมือทำในครั้งนี้ที่คอยให้คำแนะนำแนวความคิดตลอดจนช่วยแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ มาโดยตลอดจนคณะผู้จัดทำได้จัดทำรายงานเรื่องนี้เสร็จสมบูรณ์ ทางคณะผู้จัดทำขอขอบพระคุณคุณครูกัลยรัตน์ สุขอารมย์ ผู้สนับสนุนทุกท่าน และเพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ ที่ได้ให้ความช่วยเหลือในการจัดทำรายงานในครั้งนี้ คณะผู้จัดทำรู้สึกขอบพระคุณและซาบซึ้งในความกรุณาจากทุกๆ ท่านอย่างยิ่งมา ณ ที่นี้

คณะผู้วิจัย

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
คำนำ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ	
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษาโครงการ	
1.3 สมมติฐานของการศึกษาโครงการ	
1.4 ขอบเขตของการศึกษาโครงการ	
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	3-16
2.1 ความหมายของสังคม	
2.2 ประเภทของสังคม	
2.2.1 บทบาททางสังคม	
2.2.2 สถาบันทางสังคม	
2.2.3 คุณสมบัติในการเข้าสังคม	
2.2.4 ความหลากหลายทางสังคม	
2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง/โรคกลัวสังคม	
บทที่ 3 วิธีดำเนินการศึกษา	17
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	
3.2 กลุ่มตัวอย่าง	
3.3 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา	
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์	18-19
4.1	
4.2	
บทที่ 5 สรุปอภิปรายและข้อเสนอแนะ	20
สรุปผลการศึกษาข้อเสนอแนะ	
บรรณานุกรม	
ภาคผนวก	

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของโครงการ

เนื่องจากปัจจุบันสามารถพบเห็นปัญหาการเข้าสังคมได้ตามทุกช่วงวัย รวมถึงเมื่อเข้าสู่การเริ่มต้นสังคมใหม่ ตามการปรับเปลี่ยนของบทบาทในสถานที่ต่างๆตามเหตุการณ์ในช่วงชีวิต นับเป็นเรื่องที่ควรตระหนักอย่างมาก แต่กลับเป็นสิ่งที่ปฏิบัติได้ยากในชีวิตประจำวันของการเข้าสังคมร่วมกับผู้อื่น ทั้งที่ควรเป็นเรื่องพื้นฐานทางสังคมที่ควรพึงจะมีเนื่องมาจากปัจจัยต่างๆ ทั้งในด้านการสนทนาที่เริ่มจากสังคมครอบครัวอันเป็นสถาบันพื้นฐานที่เป็นหลักของสังคม เป็นรากฐานที่สำคัญของการพัฒนาคนและสังคม โดยทำหน้าที่หล่อหลอมและขัดเกลาความเป็นมนุษย์ให้แก่สมาชิกในครอบครัวด้วยการอบรมเลี้ยงดู พร้อมทั้งปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมและถ่ายทอดวัฒนธรรมของสังคมให้แก่สมาชิกครอบครัว เพื่อให้สมาชิกครอบครัวมีพัฒนาการตามวัยและเติบโตเป็นบุคคลที่มีคุณภาพ รู้จักหน้าที่ ความรับผิดชอบ และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ สภาพแวดล้อมในการใช้ชีวิตล้วนมีผลต่อการหล่อหลอมการเป็นมนุษย์ให้เติบโตมาเป็นคนดีหรือคนไม่ดีหรือเป็นคนที่เก็บตัว พุคน้อย ไม่ร่าเริง ล้วนมาจากสภาพแวดล้อมรอบตัว ทำให้เห็นได้ว่าไม่ว่าจะในสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา สถาบันเศรษฐกิจ สถาบันศาสนา สถาบันการเมือง สถาบันนันทนาการ สถาบันสื่อสารมวลชน ล้วนต้องให้การพิจารณาในด้านความคิด อารมณ์ ความรู้สึกเนื่องจากในอนาคตมีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องในทิศทางที่ไม่แน่นอนเราจึงควรมีทักษะในการสนทนาและเข้าสังคม เพราะ มนุษย์เป็นสัตว์สังคมทุกคนไม่สามารถอยู่ตัวคนเดียวได้ในทุกสถานการณ์ของชีวิต ทางคณะผู้จัดทำเล็งเห็นถึงปัญหาจึงมีความสนใจและอยากจะเสนอแนวทาง การแก้ไขปัญหาให้ผู้ที่สนใจหรือผู้ที่ประสบปัญหาเล็งเห็นถึงความสำคัญของการเข้าสังคม

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษาโครงการ

1. เพื่อสำรวจสภาพปัญหาการเข้าสังคมของคุณครูและนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนสตรีอ่างทอง
2. เพื่อแนะนำแนวทางในการแก้ไขปัญหาการเข้าสังคมของคุณครูและนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

โรงเรียนสตรีอ่างทอง

1.3 สมมติฐานของการศึกษาโครงการ

ถ้าทราบปัญหาและแนวทางการแก้ไขการเข้าสังคมแล้วคุณครูและนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนสตรีอ่างทอง สามารถปรับพฤติกรรมการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นได้ดีมากยิ่งขึ้น

1.4 ขอบเขตของการศึกษาโครงการ

1.สถานที่

โรงเรียนสตรีอ่างทอง

2.ระยะเวลาที่ศึกษา

ระยะเวลาตั้งแต่ 16 มิถุนายน พ.ศ.2566 – 22 กันยายน พ.ศ.2566

3. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ คุณครูและนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ช่วงวัย เพศ

ตัวแปรตาม คือ ผู้ที่ทำแบบประเมินมีความกล้าที่จะเผชิญหน้าในการเข้าสังคมมากขึ้น

ตัวแปรควบคุม คือ วิธีการทำแบบฟอร์มสำรวจ จำนวนกลุ่มตัวอย่างคุณครู 10 คน นักเรียน 120 คน สถานที่ ระยะเวลา เว็บไซต์แบบสำรวจบุคลิกภาพ(16 MBTI Personalities)

4. นิยามศัพท์เฉพาะ

สัจธรรม หมายถึง มนุษย์จะมีชีวิตโดยอยู่ร่วมกันเป็นหมู่เหล่า มีความเกี่ยวข้องกันและกัน และมีความสัมพันธ์ กันในหมู่มวลสมาชิก

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.ลดปัญหาการเข้าสังคมใหม่ในแต่ละช่วงวัย

2.ผู้ที่สนใจในโครงการ เรื่อง “ผงาดสู่จักรวาลมนุษย์” รู้วิธีการแก้ไขปัญหาและรู้จักตัวเองมากยิ่งขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความหมายของสังคม

1. สัตว์สังคม (Social animal) มนุษย์มีการอาศัยอยู่ร่วมกันอย่างเป็นหมวดหมู่ ไม่ได้ใช้ชีวิตอยู่เพียงคนเดียวตามลำพังแต่อย่างใด เนื่องจากมนุษย์ต้องทำกิจกรรมร่วมกันอยู่ตลอดเวลา ต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันซึ่งสังคมแรกที่มนุษย์ต้องเจอคือสังคมครอบครัวและสังคมใหม่ๆ เช่น สังคมโรงเรียน สังคมการทำงาน แต่ละชีวิตต่างก็ต้องการที่จะเสริมสร้างความสุข ความมั่นใจ และความปลอดภัยให้กับตนเองอยู่เสมอ สังคมจึงเป็นแหล่งรวมศูนย์ทางความคิดที่มนุษย์ได้สร้างขึ้นมา เพื่อแสวงหาคำตอบทุกอย่างให้กับตนเอง สังคมในทุกระดับชั้นเป็นแหล่งรวมคนหลายๆคนเข้าด้วยกัน ซึ่งในจำนวนผู้คนเหล่านั้น แต่ละคนต่างก็มีชีวิต มีความรู้สึกนึกคิดและมีจุดหมายปลายทางที่แตกต่างกันออกไป ความแตกต่างทางด้านความคิดของแต่ละคน ซึ่งเมื่อใดก็ตามที่สังคมมีปัญหาขึ้นจะเป็นด้วยเหตุผลใดๆก็ตาม ผู้ที่จะทำหน้าที่ในการแก้ไขปัญหาได้ก็ไม่ใช่ใครที่โหนกแต่เป็นหน้าที่ของสมาชิกทุกๆ คนนั่นเอง ที่จะต้องช่วยกันแก้ไขปัญหาและพัฒนาสังคมของตนเองให้ดี

2. สังคม (Social) คือ การอยู่ร่วมกันของมนุษย์เป็นหมู่คณะ ที่มีทั้งหญิงและชาย ตั้งภูมิลำเนาเป็นหลักแหล่ง ณ ที่ใดที่หนึ่งเป็นประจำเป็นเวลานานพอสมควร พอเรียนรู้และปรับปรุงตนเองแต่ละคนได้และประกอบการทำงานเข้ากันได้ดี มีความสนใจร่วมกันในสิ่งอันเป็นมูลฐานแห่งชีวิต มีการครองชีพ โดยมีลักษณะความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันหลายรูปแบบ เช่น อาชีพ อายุ เพศ ศาสนา ฐานะ ที่อยู่อาศัย ฯลฯ หรือการที่มีอะไรส่วนใหญ่เหมือนกันหรือคล้ายคลึงกัน เช่น ทักษะคติ คุณธรรม ธรรมเนียมประเพณี และเป็นเวลานานพอที่จะมีการจัดระเบียบร่วมกัน เมื่อได้มาอยู่ร่วมกันด้วยความรู้สึกที่เป็นพวกเดียวกัน มีความสัมพันธ์กันและมาอยู่ในเขต เดียวกันอย่างถาวร

ประเภทของสังคม

สามารถจำแนกประเภทของกลุ่มทางสังคมออกเป็น 4 ประเภท

1. กลุ่มปฐมภูมิเป็นกลุ่มขนาดเล็ก สมาชิกมีความสนิทสนมกัน มีลักษณะเป็นส่วนตัว ติดต่อกันเป็นเวลานานกระทำต่อกันทางสังคม อาศัยความพึงพอใจเป็นหลัก เช่น กลุ่มเพื่อนร่วมชั้นเรียน เพื่อนบ้าน ครอบครัว เป็นต้น
2. กลุ่มทุติยภูมิเป็นกลุ่มที่มีคนจำนวนมาก สัมพันธภาพของสมาชิกเป็นตามแบบแผน ขาดความเป็นกันเอง ติดต่อกันตามตำแหน่งหน้าที่ มักมีระยะสั้น มุ่งหวังผลประโยชน์ เช่น กลุ่มนักธุรกิจ พนักงานในองค์กรต่างๆ เป็นต้น

3. กลุ่มการทำงาน เป็นกลุ่มที่ความสัมพันธ์แบบทวิคูณ เป็นกลุ่มที่สมาชิกรวมตัวกันเพื่อร่วมมือกันทำงาน หรือเพื่อแก้ปัญหา เช่น สมาคมชาวไร่อ้อย กลุ่มสหกรณ์โคนม กลุ่มส่งสินค้าออก เป็นต้น
4. กลุ่มชุมชนชนบทและชุมชนเมือง กลุ่มชนบทเป็นกลุ่มที่มีชีวิตในชนบท มีอาชีพทางการเกษตร ความเป็นอยู่อย่างๆ ขึ้นอยู่กับธรรมชาติ และกลุ่มชุมชนเมืองคือกลุ่มคนที่รวมตัวกันในเขตที่มีผู้คนอยู่หนาแน่นมีอาชีพด้านบริการและอาชีพอื่นที่ไม่ใช่อาชีพการเกษตร ชีวิตขึ้นอยู่กับเวลาและแบ่งงานกันรับผิดชอบ

บทบาททางสังคม

บทบาททางสังคม (Social Role) หมายถึง การกระทำตามสิทธิและหน้าที่ของบุคคลตามสถานภาพที่ตนดำรงอยู่ในสังคมนั้น ๆ เช่น นางอบเชยมีสถานภาพเป็นมารดาของเด็กหญิงสริน จึงมีสิทธิและหน้าที่ที่จะอบรมสั่งสอนว่ากล่าวตักเตือนและทำโทษบุตรสาวของตนได้ตามความเหมาะสม ความสำคัญของบทบาททางสังคม เป็นกลไกช่วยจัดระเบียบทางสังคม ดังนี้

1. ทำให้สมาชิกในสังคมปฏิบัติภายใต้กรอบของสิทธิ และหน้าที่ของตน
2. ช่วยให้สังคมเป็นระเบียบ เพราะสมาชิกจะเคารพในสิทธิและหน้าที่ของผู้อื่นบทบาทขัดกัน เกิดจากบุคคลบางคนมีสถานภาพหลายสถานภาพซ้อนกันในเวลาเดียวกัน ทำให้ บทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบตามสถานภาพของตนต้องขัดแย้งกัน ตัวอย่างเช่น นายปรีชาเป็นครูและเป็นพ่อค้าเปิดร้านขายของชำ ได้จำหน่ายบุหรี่และสุราให้นักเรียนและนักศึกษาเป็นปกติเสมอ ๆ ดังนั้น การมีสถานภาพ
3. สถานภาพซ้อนกันของนายปรีชา จึงทำให้บทบาทขัดแย้งกัน และมีผลกระทบต่อการจัดระเบียบทางสังคม จึงควรเลือกสถานภาพที่ไม่ทำให้เกิดปัญหาบทบาทขัดกัน

สถาบันทางสังคม

สถาบันทางสังคม คือ กลุ่มที่บุคคลที่เป็นสมาชิกอยู่และชีวิตสังคมดำเนินไปได้เพราะสมาชิกของกลุ่มมีการกระทำต่อกันตามบรรทัดฐานแบบอย่างของกลุ่มหรือสังคมกำหนดไว้แน่นอนเป็นที่รับรู้และยอมรับนับถือกันดังนั้นคำว่าสถาบันสังคมจึงหมายความว่า 2 ประการ

1. กลุ่มคนที่รวมกันอยู่ด้วยจุดประสงค์ที่กระทำต่อกัน ระหว่างกันและร่วมกัน
2. แบบอย่างของการกระทำทางสังคมที่กำหนดไว้ชัดเจนแน่นอนเป็นที่รับใช้สืบต่อกันมา

องค์ประกอบของสถาบันทางสังคม

- องค์การทางสังคม ได้แก่ สถานภาพ บทบาท การควบคุมทางสังคม การจัดระดับความสำคัญของบุคคลตามสถานภาพและค่านิยม

- หน้าของสถาบันทางสังคม คือ ภาระผูกพันที่สถาบันจะต้องกระทำเพื่อสนองความต้องการของสังคม
- ระเบียบแบบแผนในการปฏิบัติ คือ วิธีทางในการปฏิบัติเพื่อให้อยู่ร่วมกันในสถาบันของสังคม

สาเหตุของการเกิดสถาบันสังคม

1. ความต้องการของมนุษย์ ทั้งความต้องการทางกายและความต้องการทางจิตใจทำให้รวมกันเป็นสถาบัน เพื่อตอบสนองความต้องการดังกล่าว
2. การเพิ่มของประชากรมนุษย์มากขึ้น ทำให้ความต้องการต่างๆของมนุษย์เพิ่มมากขึ้น จึงรวมกันเป็นสถาบันง่ายขึ้นและเกิดขึ้นตลอดเวลา
3. สถาบันสังคมเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการจัดระเบียบทางสังคม เพราะเป็นกลุ่มของบรรทัดฐาน ซึ่งเป็นที่ยอมรับของสังคมว่าเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นต่อสังคมต้องสร้างและดำรงรักษาไว้ให้คงอยู่ตลอดไป
4. เป็นวัฒนธรรมหรือแบบอย่างของพฤติกรรมที่สมาชิกของสังคมประพฤติปฏิบัติสืบต่อกันมาเป็นเวลานานจนเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปและเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องมีในสังคม
5. เกิดจากสติปัญญาของมนุษย์ที่ตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นของการดำเนินชีวิตร่วมกันในลักษณะของสถาบัน เพื่อความสงบสุข ความสะดวกสบาย และความเจริญก้าวหน้าของมนุษย์และสังคม
6. ความเจริญก้าวหน้าและขยายตัวของสังคม ทำให้สถาบันสังคมที่มีอยู่ไม่สามารถตอบสนองความต้องการที่เพิ่มขึ้น

ประเภทของสถาบันสังคม

1. **สถาบันครอบครัว** เป็นสถาบันแรกที่มีการขัดเกลาทางสังคมรวมทั้งถ่ายทอดวัฒนธรรมเพราะครอบครัวก็คือแบบจำลองของสังคมนั้นๆ ครอบครัวจะเป็นแหล่งกำหนดรูปแบบของพฤติกรรม ค่านิยม เป็นแหล่งสร้างคุณลักษณะของสมาชิกให้เป็นไปในรูปแบบเดียวกัน และประกอบด้วยบุคคลที่มีความเกี่ยวพันทางสายโลหิต

ประเภทของครอบครัว

- ครอบครัวเดี่ยว เป็นครอบครัวที่ประกอบด้วย พ่อ แม่ ลูก มีลักษณะเป็นกลุ่มปฐมภูมิ
- ครอบครัวขยาย เป็นครอบครัวที่ประกอบด้วย พ่อ แม่ ลูก และญาติ

การแบ่งประเภทของครอบครัว

1. การแบ่งครอบครัวตามจำนวนของกลุ่มครอง แบ่งได้ดังนี้
 - Monogamy ครอบครัวประเภทนี้สามีจะมีภรรยาได้คนเดียวบรรทัดฐานนี้อาจกำหนดเป็นลายลักษณ์อักษร
 - Polygamy ครอบครัวแบบมีคู่ครองหลายคน

2. การแบ่งครอบครัวตามความเป็นใหญ่ หรือความมีอำนาจในครอบครัว แบ่งได้ดังนี้

- ครอบครัวที่ผู้ชายเป็นใหญ่
- ครอบครัวที่ผู้หญิงเป็นใหญ่
- ครอบครัวที่ผู้ชายและผู้หญิงมีอำนาจเท่าเทียมกัน

หน้าที่ของครอบครัว

1. ให้กำเนิดสมาชิกใหม่และกำหนดสถานภาพแก่สมาชิก
2. ดูแล เลี้ยงดู ให้เจริญเติบโตทั้งทางร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม
3. อบรมสั่งสอนหลักศีลธรรมจรรยาในการดำรงชีวิตในสังคมนั้น
4. บำบัดความต้องการทางเพศ
5. มีหน้าที่ทางเศรษฐกิจ เพราะเป็นหน่วยของเศรษฐกิจ

2. สถาบันเศรษฐกิจ มีเป้าหมายอยู่ที่การกินคืออยู่ดีของประชาชน ดังนั้นกิจกรรมทางเศรษฐกิจจึงเกี่ยวข้องกับกรรมวิธีที่จะก่อให้เกิดความมั่งมี การกินดี อยู่ดี หรืออย่างน้อยก็เพื่อการมีกินมีใช้ของประชาชน

ระบบเศรษฐกิจ

- เศรษฐกิจแบบทุนนิยม (Capitalism) เป็นระบบเศรษฐกิจที่ยึดถือปรัชญาว่าประชาชนควรมีกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินสิ่งของต่างๆ รัฐเปิดโอกาสให้เอกชนลงทุนประกอบกิจกรรมทางเศรษฐกิจ เปิดโอกาสให้ประชาชนมีเสรีภาพในการผลิตและแข่งขันกันอย่างเสรี

- เศรษฐกิจแบบสังคมนิยม (Socialism) ระบบเศรษฐกิจแบบนี้ยังคงยอมรับสิทธิในการถือครองกรรมสิทธิ์ของประชาชนอยู่ แต่ลักษณะที่แตกต่างไปจากระบบทุนนิยม คือ กิจกรรมหลักทางเศรษฐกิจ เช่น อุตสาหกรรมพื้นฐานและปัจจัยการผลิต รวมทั้งทรัพยากรธรรมชาติเป็นภาระหน้าที่ของรัฐบาลที่จะดำเนินการเพื่อสนองความต้องการของประชาชน

- เศรษฐกิจแบบคอมมิวนิสต์ (Communism) เป็นระบบเศรษฐกิจที่รัฐบาลเป็นผู้ดำเนินการผลิตทั้งหมดเพื่อประชาชนทั้งหมด ในปัจจุบันพบว่าระบบเศรษฐกิจตามอุดมการณ์นั้นหาได้ยากเพราะโดยหลักการต้องมีการจัดสรรผลที่ได้จากการผลิตอย่างยุติธรรมจุมุ่งหมายก็เพื่อให้มีการแบ่งปันส่วนเพื่อการอยู่ดีกินดีโดยเท่าเทียม โดยรัฐจะเป็นเจ้าของปัจจัยการผลิตและทรัพย์สินทั้งหมด และการที่จะผลิตสินค้าใด จัดบริการใด รัฐจะเป็นผู้วางแผน ในระบบเศรษฐกิจแบบนี้จะไม่มีการแข่งขันกันในทางเศรษฐกิจ กลไกตลาดจะไม่มีบทบาทในการกำหนดราคาและการลงทุนดังเช่นในระบบเศรษฐกิจแบบเสรีนิยมหรือทุนนิยม

หน้าที่ของสถาบันเศรษฐกิจ

1. ผลิตสินค้าเพื่อสนองความต้องการด้านเศรษฐกิจ
2. การแจกแจง เป็นการนำเอาวัตถุดิบ แรงงานไปสู่หน่วยผลิต โดยใช้กลไกของสังคมแลกเปลี่ยนและบริการ
3. การบริโภค ช่วยให้ผู้ผลิตมีการบริโภคเพียงพอ
4. พัฒนาระบบเศรษฐกิจให้เจริญก้าวหน้า สะดวก รวดเร็ว มีประสิทธิภาพ

3.สถาบันศาสนา แบบแผนของความคิดการกระทำในเรื่องเกี่ยวกับจิตใจ ความเชื่อทางสังคม ทางศาสนา เป็นสถาบันที่ครอบคลุมในเรื่องต่างๆ ดังนี้ เช่น การปฏิบัติของฆราวาสต่อภิกษุ พิธีกรรมต่างๆ ความเชื่อเกี่ยวกับไสยศาสตร์ และเกี่ยวกับชีวิตในโลกนี้โลกหน้า

ความสำคัญของศาสนา

- 1.ช่วยให้มนุษย์มีความสบายใจหรือไม่กลัวในสิ่งที่ตนไม่รู้และคลายความกังวลใจเกี่ยวกับเรื่องในอนาคต
- 2.ช่วยมนุษย์มีเป้าหมายและคุณค่าในการดำรงชีวิต
- 3.ช่วยให้มนุษย์พัฒนาความคิดอย่างมีเหตุผล
- 4.ช่วยให้มนุษย์มีความรอบครอบและระมัดระวังในการดำเนินชีวิตในแต่ละช่วงอายุ
- 5.ช่วยให้มนุษย์มีความเข้าใจในความเป็นจริงในชีวิตประจำวัน

หน้าที่ของศาสนา

- 1.สร้างความเป็นปึกแผ่นให้แก่สังคม
- 2.สร้างเสริมและถ่ายทอดวัฒนธรรมแก่สังคม
- 3.ควบคุมสมาชิกให้ปฏิบัติตามบรรทัดฐานของสังคม
- 4.สนองความต้องการทางจิตใจแก่สมาชิกเมื่อสมาชิกเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ

4.สถาบันการศึกษา การศึกษาแต่เดิมนั้น เคยเป็นหน้าที่หนึ่งของสถาบันครอบครัวและสถาบันศาสนาต่อมาเมื่อสังคมซับซ้อนมากขึ้นความเป็นอยู่ลำบากยากเย็นมากขึ้น ทำให้ครอบครัวและสถาบันศาสนาต้องลดหน้าที่และบทบาททางการศึกษาลงไป และปล่อยให้สถาบันการศึกษาได้ดำเนินการในเรื่องการเรียนรู้ของเด็กและสมาชิกอื่นๆของสังคม

หน้าที่ของสถาบันการศึกษา

- 1.ขัดเกลาทางสังคม (Socialization) เพื่อให้สมาชิกมีคุณลักษณะตามที่สังคมต้องการ
- 2.ถ่ายทอดเทคโนโลยี ความรู้ ค่านิยม และบรรทัดฐานของสังคม ให้สมาชิกนำไปใช้และปฏิบัติ
- 3.ควบคุมสังคม (Social control) เช่น สอนให้รักชาติ ปฏิบัติตามกฎหมาย
- 4.ผสมกลมกลืนทางสังคมและวัฒนธรรม (Social and culture assimilation) เช่นสอนให้สมาชิกใหม่ที่มาจากสังคมอื่นได้เรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมของตน
- 5.สร้างวัฒนธรรมทางสังคมและเปลี่ยนแปลงสังคม (Social innovation and change) เช่น ทำวิจัย วิพากษ์วิจารณ์สังคมและเสนอแนวทางในการพัฒนาสังคม

6.เลือกสรรและกำหนดบทบาทของสมาชิกสังคมให้สมบูรณ์ เช่น ให้การศึกษาหรืออบรมตามความสนใจในการประกอบอาชีพของแต่ละคน

5.สถาบันการปกครอง แบบอย่างของการคิดการกระทำในเรื่องเกี่ยวกับการรักษาระเบียบ ความสงบ การบรรลุเป้าหมายของสังคมร่วมกัน สถาบันการปกครอง เป็นสถาบันที่ครอบคลุมตั้งแต่เรื่องผู้ปกครอง หรือผู้มีอำนาจในสังคม รวมทั้งการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ผู้นำการเลือกตั้งทางการเมืองต่างๆ และอุดมการณ์ทางการเมือง เป็นต้น

หน้าที่ของสถาบันการปกครอง

- 1.สร้างระเบียบกฎเกณฑ์ให้แก่สังคม เช่น สถาบันเศรษฐกิจย่อมจะต้องมีกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการเงิน
- 2.วินิจฉัยข้อขัดแย้งระหว่างสมาชิกในสังคม มีองค์การทางตุลาการคอยให้ความยุติธรรมแก่สมาชิกที่มีความขัดแย้งต่อกัน
- 3.หน้าที่ในการบริหารองค์การของรัฐบาลกลางและรัฐบาลท้องถิ่น
- 4.การป้องกันและรักษาความปลอดภัยทั้งภายในสังคมและจากภายนอกสังคม

6.สถาบันนันทนาการ กิจกรรมที่บุคคลสมัครใจเข้าร่วมกระทำเพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์และเมื่อกระทำแล้วเกิดความพึงพอใจและได้ประโยชน์แก่ร่างกายและจิตใจ

หน้าที่พื้นฐานของสถาบันนันทนาการ

- 1.ช่วยให้สมาชิกของสังคมมีร่างกายแข็งแรง
- 2.ช่วยให้สมาชิกของสังคมมีสุขภาพจิตดี
- 3.ช่วยให้สมาชิกของสังคมมีความสามัคคี
- 4.ปลูกฝังความมีระเบียบวินัยให้แก่สมาชิกของสังคม

7.สถาบันสื่อสารมวลชน เป็นสถาบันที่ทำหน้าที่สื่อข้อความ ข่าวสาร รายงานเหตุการณ์เฝ้าติดตามความเป็นไปของสถาบันสังคมและสังคมโดยรวม ในสังคมตะวันตกสถาบันสื่อมวลชนเป็นสถาบันที่ได้รับการยอมรับและให้เกียรติ และมีอิทธิพลอย่างมาก โดยบรรดาสื่อมวลชนขนานนามรูปแบบการปฏิบัติหน้าที่ของตนเองว่าเป็น “หมาเฝ้าบ้าน” (Watchdog) เพราะคอยทำหน้าที่เฝ้าระวัง ตรวจสอบความไม่โปร่งใสต่างๆ พร้อมทั้งรายงานให้สังคมได้ทราบ นอกจากนี้สถาบันสื่อมวลชนยังมีฐานะคล้ายกับ “ผู้เฝ้าประตู” (Gatekeeper) ซึ่งคอยกั้นกรอง คัดเลือก ข้อมูลข่าวสาร เพื่อไม่ให้กระทบกระเทือนต่อประชาชนผู้บริโภคข่าวสาร รวมไปถึงความมั่นคงของประเทศ

หน้าที่หลักที่สำคัญของสถาบันสื่อมวลชน ได้แก่

- 1.การสอดส่องดูแล (surveillance)
- 2.การสร้างความสัมพันธ์กับส่วนต่าง ๆ ในสังคม (correlation)
- 3.การถ่ายทอดวัฒนธรรม (cultural transmission)
- 4.การให้การศึกษา (education)
- 5.การให้ความบันเทิง (entertainment)

คุณสมบัติของการเข้าสังคม

ผู้มีทักษะทางสังคมที่ดี ควรมีคุณสมบัติ ดังนี้

- 1.มีคุณลักษณะส่วนบุคคลที่ดี คุณลักษณะส่วนบุคคลเป็นสิ่งสำคัญที่จะส่งผลให้การพัฒนาทักษะทางสังคมของบุคคลสามารถดำเนินการไปได้จนประสบผลตามที่กำหนดไว้ คุณลักษณะส่วนบุคคลที่ควรได้รับการส่งเสริมให้มีขึ้นได้แก่ ความมุ่งมั่นตั้งใจ ความมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ ความขยันหมั่นเพียรและอดทน ความซื่อสัตย์
- 2.มีทักษะการสื่อสารดี มีหลายทักษะ แต่ที่จำเป็นเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนต้องการพัฒนาทักษะทางสังคมได้แก่ การพัฒนาทักษะการฟังและการพูด ทักษะการสังเกตและการตีความภาษาท่าทาง เป็นต้น
- 3.มีทักษะการจัดการกับตนเองดี ได้แก่ การรู้จักและยอมรับตนเอง การวางแผนการทำงาน การควบคุมตนเอง เป็นต้น
- 4.มีการตระหนักรู้ทางสังคม เป็นความสามารถของบุคคลในการแสดงออกถึงการรับรู้เกี่ยวกับตนเองว่าเป็นส่วนหนึ่งของสังคมและสิ่งแวดล้อม การแสดงพฤติกรรมอย่างเหมาะสมในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับสังคมและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข คุณสมบัติข้อนี้ ได้แก่ การเป็นผู้รู้จักกาลเทศะ และมีมารยาททางสังคมที่เหมาะสม เป็นต้น การจัดกิจกรรมเพื่อให้เกิดความตระหนักรู้ทางสังคมควรเป็นเรื่องจริงที่เกี่ยวข้องกับผู้ทำกิจกรรม โดยเริ่มจากเรื่องที่อยู่ใกล้ตัวไปสู่อะไรที่ไกลตัวออกไปได้แก่ การเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในบ้าน ความสัมพันธ์กับโรงเรียน ความสัมพันธ์กับชุมชนและสิ่งแวดล้อม

มารยาททางสังคม

มารยาททางสังคม มารยาท หรือ มรรยาท หมายถึง กิริยาวาจาที่ถือว่าสุภาพเรียบร้อย ถูกกาลเทศะ ส่วนคำว่า มารยาทในสังคม จะหมายถึง กรอบหรือระเบียบแบบแผนที่ควรประพฤติหรือควรละเว้นในส่วนที่เกี่ยวกับผู้อื่น รวมทั้งชุมชนหรือคนหมู่มาก โดยเหตุที่มนุษย์เราไม่สามารถอยู่ลำพังคนเดียวในโลกได้ ต้อง

เกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับผู้อื่น ไม่มากก็น้อย ด้วยเหตุนี้ จึงต้องมีกฎศีกากำหนดแบบแผนในการอยู่ร่วมกัน ซึ่งทุกชาติทุกประเทศต่างก็มีแบบอย่างทางวัฒนธรรมที่เรียกกันว่า มารยาททางสังคมนี้ทั้งสิ้น เพียงแต่รายละเอียดอาจจะแตกต่างกันบ้าง อย่างไรก็ดี ด้วยความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีปัจจุบัน อาจทำให้คนสมัยนี้หันไปพึ่งพาเครื่องอำนวยความสะดวกต่างๆ และมีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่นน้อยลง อันเป็นเหตุให้ละเลยหรือเพิกเฉยต่อมารยาทที่พึงมีต่อกัน แต่สิ่งเหล่านี้ ก็ยังจำเป็นต่อการอยู่ร่วมกันในทุกสังคม ดังนั้น กลุ่มประชาสัมพันธ์ สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรม จึงขอคำสั่งละอันพันละน้อยเกี่ยวกับมารยาททางสังคมมาเสนอ เพื่อเป็นเกร็ดความรู้ และประโยชน์ในทางปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

-การกล่าวคำว่า “ ขอบคุณ ” เมื่อผู้อื่นให้สิ่งของ /บริการ หรือเอื้อเพื่อทำสิ่งต่างๆให้ไม่ว่าจะโดยหน้าที่ของเขาหรือไม่ก็ตาม เช่น บริการเปิดประตูให้ คนลุกให้นั่งหรือช่วยถือของให้เราในรถประจำทาง คนช่วยกดลิฟท์รอเรา หรือช่วยหยิบของที่เราหยิบไม่ถึงให้ เป็นต้น โดยปกติจะใช้คำว่า “ ขอบคุณ ” กับผู้ที่อาวุโสกว่า และใช้คำว่า “ ขอบใจ ” กับผู้น้อยกว่าเรา แต่ปัจจุบันมักใช้รวมๆกันไป

-เอ่ยคำว่า “ ขอโทษ ” เมื่อต้องรบกวน /ขัดจังหวะผู้อื่น เช่น เขากำลังพูดกันอยู่ และต้องการถามธุระด่วน ก็กล่าวขอโทษผู้ร่วมสนทนาอีกคน แต่ควรเป็นเรื่องด่วนจริงๆ หรือกล่าวเมื่อทำผิดพลาด /ทำผิด หรือทำสิ่งใดไม่ถูก ไม่เหมาะสมโดยไม่ตั้งใจ เช่น เดินไปชนผู้อื่น หยิบของข้ามตัวหรือศีรษะผู้อื่น เป็นต้น สำหรับคนไทย เมื่อเอ่ยคำว่า “ ขอบคุณ ” หรือ “ ขอโทษ ” ต่อผู้ที่อาวุโสกว่า เช่น พ่อแม่ ครูอาจารย์ ผู้ใหญ่ มักจะยกมือไหว้พร้อมกันไปด้วย เช่น กล่าวขอบคุณพร้อมยกมือไหว้พ่อแม่ที่ท่านซื้อของให้ เป็นต้น

-ในการรับประทานอาหารไม่ว่าจะในหรือนอกบ้าน ไม่ควรล้วงและ แคะเกาในโต๊ะอาหาร หากจะใช้ไม้จิ้มฟัน ควรใช้มือป้องไว้ ควรใช้ช้อนกลางตักอาหารจากจานรวม และแบ่งอาหารใส่จานของตนพอประมาณ ไม่มากจนรับประทานไม่หมด ถ้าไอหรือจาม ควรใช้มือหรือผ้าป้องปาก หากต้องคายอาหารก็ควรใช้มือป้องปาก และใช้กระดาษเช็ดปากรองรับ แล้วพับให้มิดชิด และไม่ควรเคี้ยวอาหารเสียงดัง และไม่ควรสูบบุหรี่จนรบกวนผู้อื่น

-การรับประทานอาหารแบบสากล เมื่อเข้าที่นั่งแล้วให้คลี่ผ้าเช็ดมือวางบนตัก ไม่ควรเริ่มรับประทานอาหารก่อนแขกผู้ใหญ่หรือเจ้าภาพ ใช้เครื่องใช้ในการรับประทานอาหารเฉพาะที่จัดไว้ให้เฉพาะคน ใช้ช้อนกลางตักอาหารจากจานกลาง ห้ามใช้ช้อนของตนตักจากจานกลาง ถ้าต้องการสิ่งที่ไกลตัว อย่าโน้มหรือเอื้อมมือไปหยิบข้ามเครื่องใช้ในการรับประทานอาหารของผู้อื่น หรืออย่าข้ามหน้าคนอื่นไป หากจำเป็นควรขอให้บริการหยิบให้ การหยิบเครื่องใช้ในการรับประทานอาหารให้หยิบจากด้านนอกเข้ามาก่อนเสมอ โดยจับส้อมมือซ้าย และมีดมือขวา ถ้าไม่มีมีด ใช้ส้อมอย่างเดียวให้ถือส้อมด้วยมือขวา จานขนมปังจะอยู่ทางซ้าย ให้ใช้มือซ้ายช่วยบีบประทานทีละคำ อย่าบีบไว้หลายชิ้นและอย่าใช้มีดหันขนมปัง อย่าทานเหยหรือแยมบนขนมปังทั้งแผ่นหรือทั้งก้อนแล้วกัดกิน การกินซุปลให้หงายช้อนตักออกจากตัวและรับประทานจากข้างช้อนอย่ากินปลายช้อน อย่าซดเสียงดัง ถ้าจะตะแคงถ้วยให้ตะแคงหงายออกจากตัว อาหารเนื้อสัตว์ ให้ตัดแต่พอคำและกิน โดยใช้ส้อมช่วย น้ำดื่มให้วางทางขวามือเสมอ ก่อนลุกจากเก้าอี้ให้ทบผ้าเช็ดปากวางไว้บนโต๊ะ

ความหลากหลายทางสังคม

โลกของเราทุกวันนี้ตระหนักเรื่องความหลากหลายและการอยู่ร่วมกันอย่างเท่าเทียมมากขึ้น อย่างกรณี การเรียกร้องสิทธิเพื่อคนผิวสี ซึ่งปกติแล้วก็อาจจะจำกัดวงในหมู่คนผิวสีหรือในสหรัฐอเมริกาเท่านั้น แต่ทุกวันนี้ผู้คนทั่วโลกไม่ว่าจะผิวสีอะไรหรือเชื้อชาติอะไรต่างก็ร่วมสนับสนุนในประเด็นดังกล่าว เราจะเห็นว่าการต่อสู้เพื่อความหลากหลายและการอยู่ร่วมกันอย่างเท่าเทียมค่อยๆ กลายเป็นวาระสำคัญของโลกในปัจจุบันในสังคมไทยเองเราก็เริ่มเห็นผู้คนยกประเด็นเรื่อง การเหยียดเพศ เหยียดรูปร่าง เหยียดเชื้อชาติ เหยียดความรวยจน เหยียดสถานภาพ เหยียดคนเห็นต่างทางการเมือง มาพูดถึงหลายต่อหลายครั้งในสังคมออนไลน์ ซึ่งเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่าสังคมไทยเองก็กำลังตื่นตัวกับเรื่องนี้ไม่ต่างกัน ความหลากหลายเริ่มต้นที่กระบวนการสรรหาการสร้าง ความหลากหลายและการอยู่ร่วมกันอย่างเท่าเทียมให้เกิดขึ้นในองค์กรนั้น จุดเริ่มต้นสำคัญอยู่ที่กระบวนการสรรหา เพราะเป็นเหมือนด่านแรกที่จะเปิดโอกาสให้ผู้คนที่มีความหลากหลายทั้งมุมมอง ความคิด และประสบการณ์ เข้ามามีส่วนร่วมในองค์กร เรามักพบว่าหลายองค์กรมีการกำหนดนโยบายด้าน Diversity & Inclusion ที่ดี แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นมักเกิดในระดับบุคคล เพราะต้องไม่ลืมว่าในกระบวนการสรรหาเรายังใช้มนุษย์เป็นผู้ตัดสิน ดังนั้นจึงมีโอกาสสูงที่ผู้สมัครจะถูกตัดสินจากความคิดเห็นส่วนบุคคล โดยเฉพาะประเด็นเรื่อง รูปร่างหน้าตา เพศ อายุ สถาบันการศึกษา ที่มักเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการคัดเลือกคนเข้าองค์กร มากกว่าที่จะโฟกัสในด้านทักษะและความสามารถของผู้สมัคร กรณีที่อาจพบได้ทั่วไป เช่น การขึ้นชอบผู้สมัครที่หน้าตาดี บุคลิกดี ตัดสินความสามารถจากสถาบันที่จบมา ให้โอกาสผู้ที่จบสถาบันเดียวกับตนมากกว่า ใช้อายุเป็นปัจจัยในการคัดเลือกคนเข้าทำงาน ไม่ให้โอกาสเพศทางเลือกเข้ารับสมัครงาน ไม่ให้โอกาสเพศหญิงหรือเพศทางเลือกเข้ารับตำแหน่งหัวหน้างาน ไม่ให้โอกาสผู้ที่มีความเห็นทางการเมืองที่ต่างจากตนถึงเหล่านี้มักเกิดจาก “อคติส่วนบุคคลที่เกิดขึ้น โดยไม่รู้ตัว (unconscious bias)” ซึ่งก็คือ การตัดสินคนโดยเหมารวมเอาจากประสบการณ์ในอดีตของผู้สรรหาหรือหัวหน้างานที่มีส่วนตัดสินใจคัดเลือกพนักงาน ทำให้มีการถือคสเป็คผู้สมัครอยู่เสมอ โดยใช้เกณฑ์อื่นๆ ที่นอกเหนือจากทักษะและความสามารถมาตัดสิน ดังนั้นเพื่อให้ นโยบายถูกนำมาปฏิบัติจริง องค์กรจึงต้องมีแผนดำเนินงานที่เหมาะสมเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับคนในองค์กร สร้างเกณฑ์การคัดเลือกที่เป็นรูปธรรม และสร้างวัฒนธรรมแห่งการยอมรับความหลากหลายให้เกิดขึ้นในองค์กร

ตัวอย่างปัญหาในการเข้าถึง

เพศชาย

- เหล่า-ทัศนคติชายเป็นใหญ่ ตัวการให้ชายไทยทำร้ายคู่ครอง ข้อมูลขององค์การอนามัยโลกระบุว่า ผู้หญิง 1 ใน 3 ตกเป็นเหยื่อความรุนแรงทางร่างกายและทางเพศ สำหรับไทย ผลสำรวจล่าสุดของมูลนิธิหญิงชายก้าวไกลพบข้อมูลที่น่ากังวล ระบุ 44% ของชายไทยยอมรับว่าเคยทำร้ายร่างกายภรรยาหรือแฟนเมื่อโมโห และเมาสุรา
- 'เด็กผู้ชาย'เหยื่อล่วงละเมิดทางเพศ ที่มักถูกสังคมมองข้าม เด็กผู้ชายมักจะมีแนวโน้มน้ำที่ทะเล่าเรื่องหรือบอกต่อสิ่งที่เขาถูกกระทำต่อคนใกล้ชิดได้ยากกว่าเด็กผู้หญิง เพราะอับอายกลัวถูกบูลลี่ ทำให้มีข้อเท็จจริงที่เหยื่อในคดีของคดีเอสไอทุกคน ถูกล่วงละเมิดทางเพศโดยที่ผู้ปกครองไม่รู้มาก่อนเลย และเด็กกลุ่มนี้มีแนวโน้มที่จะเกิดอาการเจ็บป่วยทางจิตใจ มีโอกาสใช้ยาเสพติดสูง

เพศหญิง

- เผยเพศหญิงป่วยซึมเศร้ามากกว่าชาย เหตุแบกรับความคาดหวังทางสังคม ปัญหาครอบครัวรุนแรง ต้องแบกรับความรับผิดชอบ วิธีการรักษาคือทำให้ผู้หญิงรู้จักอำนาจของตัวเอง
- พบว่าระบบกฎหมายและระบบสวัสดิการรัฐไม่ได้สนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้ที่ถูกกระทำ ความรุนแรง จึงเริ่มโครงการสอนและเสริมพลังให้แก่ผู้หญิงกลุ่มเปราะบางและผู้เสียหายจากความรุนแรงในครอบครัวและพัฒนาเป็น Shero ในที่สุดโดยมุ่งช่วยเหลือผู้ที่ถูกกระทำ ความรุนแรงทั้งการให้ความช่วยเหลือด้านกฎหมายการขับเคลื่อนนโยบายร่วมกับเครือข่ายและการเสริมศักยภาพให้แก่ผู้หญิง

LGBTQ+

- สังคมไทยยอมรับ LGBT แบบมีเงื่อนไข กำแพงปิดกั้นความหลากหลายทางเพศ แม้ทุกวันนี้ ภาพของประเทศไทยจะดูมีเสรี เปิดกว้างให้กับเพศที่ 3 หรือเพศทางเลือก พบ LGBT ได้ทั่วไป ไม่ต้องหลบซ่อน แต่ในความเป็นจริงแล้ว สังคมไทยกลับยังมีพื้นที่ที่ปิดกั้น และไม่ได้เปิดออก ยอมรับคนเหล่านี้เต็มที่ หรือแม้จะมีการยอมรับ ก็เป็นการยอมรับอย่างมี 'เงื่อนไข'
- นักเรียน LGBT ปัญหาสุขภาพจิตพุ่งเพราะถูกถูกระเบียบปกปิดอัตลักษณ์ทางเพศ จากงานวิจัยโดยโครงการ Trevor องค์การที่สนับสนุนด้านสุขภาพจิตของวัยรุ่นในกลุ่ม LGBTQ+ ในปี 2565 ให้ข้อมูลว่าแท้จริงแล้วเยาวชนผู้มีความหลากหลายทางเพศไม่ได้คิดฆ่าตัวตายจากระสนิยมทางเพศหรืออัตลักษณ์ทางเพศของพวกเขา แต่เกิดจากการถูกปฏิบัติอย่างไม่เหมาะสมและถูกตีตราทางสังคม โดยเฉพาะ LGBTQ+ ที่อยู่ในโรงเรียนมีความเสี่ยงมากถึง 34 เปอร์เซ็นต์ที่จะถูกกลั่นแกล้ง มากกว่าโดนกลั่นแกล้งในอินเทอร์เน็ตถึง 4 เปอร์เซ็นต์

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง/วิจัยต่างประเทศ

การวิจัยเรื่อง “การปรับตัวทางสังคมอย่างเหมาะสมของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร พระราชวังสนามจันทร์” ผลดีและผลเสียของการปรับตัวทางสังคม บุคคลที่สามารถปรับตัวทางสังคมได้อย่างเหมาะสมจะเป็นบุคคลที่สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข สามารถเอาชนะปัญหา อุปสรรค ความกดดัน ความคับข้องใจ ในสถานการณ์ต่างๆ ที่เผชิญตามความเป็นจริง บุคคลสามารถตอบสนองความต้องการทั้งทางร่างกาย จิตใจ สังคมและอารมณ์ มีความมั่นคงทาง อารมณ์ มีสุขภาพจิตที่ดี รวมไปถึงสามารถคงความสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลรอบข้างที่เกี่ยวข้องได้ บุคคลที่ สามารถปรับตัวทางสังคมได้อย่างเหมาะสมนั้น จะส่งผลเสียต่อบุคคลทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม จะทำให้ร่างกายทรุดโทรม จิตใจไม่ปกติ ว่างุ่นหรือสุขภาพจิตไม่ดี มีความวิตกกังวล ความเครียดอยู่ตลอดเวลา ไม่สามารถที่จะแก้ปัญหาหรือเอาชนะอุปสรรคที่เข้ามาได้ มีสัมพันธภาพที่ไม่ดีต่อบุคคลรอบข้าง อาจทำให้ บุคคลเหล่านั้นมีการแก้ไขปัญหาในทางที่ผิดที่ก่อให้เกิดผลเสียต่อตนเอง เช่น การฟุ้ง สุรา ยาเสพติด การใช้กำลังแก้ปัญหา เป็นต้น

RAMA
CHANNEL
true visions 42

โรคกลัวสังคม
อาการแบบไหนถึงจะเข้าข่ายป่วย?

คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล

f RAMACHANNEL s RAMACHANNELTV t RAMACHANNELTV www.RAMACHANNEL.TV

โรคกลัวสังคม

เป็นอาการป่วยประเภทหนึ่งซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินชีวิตของผู้ป่วย โดยเฉพาะในด้านหน้าที่การงาน เป็นโรคที่สามารถรักษาได้ด้วยวิธีการปรับเปลี่ยนความคิดและมุมมองของตนเอง แต่ปัญหาของโรคคือผู้ป่วยหลายรายไม่รู้ว่าตนเองป่วย หรือบางรายไม่เข้าใจและยังสับสนระหว่างความประหม่าธรรมดากับโรคกลัวสังคม ทำให้ไม่มีการดูแลตนเองที่ถูกต้อง โรคกลัวสังคม คือ โรคกลัวสังคมหรือที่เรียกว่า Social anxiety disorder คือ การที่ผู้ป่วยมีอาการประหม่า รู้สึกไม่สบายใจ อึดอัด กังวลใจ เมื่ออยู่ในสถานการณ์ที่อาจมีผู้อื่นสังเกตจ้องมองตนเอง เช่น การพูดคุยกับคนที่ไม่คุ้นเคย การทำกิจกรรมในที่สาธารณะ หรือนำเสนองานหน้าชั้นเรียน เป็นต้น โดยมีอาการแสดงคือเมื่ออยู่ในสถานการณ์ดังกล่าว มักใจสั่น มือสั่น เสียงสั่น เหงื่อออกมาก อันเกิดจากความตื่นเต้นและความกังวลที่เกิดขึ้นในจิตใจทั้งนี้ความตื่นเต้นที่เกิดขึ้น บางครั้งเป็นเรื่องธรรมดา ที่ทุกคนสามารถเจอได้ ไม่เฉพาะกับผู้ป่วยด้วยโรคกลัวสังคมเท่านั้น ความตื่นเต้นธรรมดา มักเกิดเป็นครั้งคราว แต่สำหรับผู้ป่วยโรคกลัวสังคม จะมีอาการทุกครั้งที่ต้องตกอยู่ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เป็นตัวกระตุ้นอาการแบบไหนถึงเรียกว่าเป็น โรคกลัวสังคม การพิจารณาว่าป่วยหรือไม่นั้น ให้สังเกตว่ามีอาการประหม่าทุกครั้งที่ต้องอยู่ในสถานการณ์นั้นๆหรือไม่ หากในกรณีที่ต้องทำกิจกรรมบางอย่างในที่สาธารณะ หรือมีคนจำนวนมากจ้องมอง เช่น ขึ้นเวทีเพื่อพูดนำเสนอบางอย่าง ในคนปกติอาจมีความประหม่าในครั้งแรกที่ต้องทำ แต่เมื่อผ่านการฝึกฝน ซักซ้อม ก็สามารถก้าวผ่านไปได้ และไม่ได้เป็นทุกครั้งที่ต้องขึ้นเวที แต่จะเป็นเพียงบางครั้ง เช่น พิธีกร อาจเป็นเฉพาะเวลาที่ต้องพูดในงานที่มีคนเยอะมาก ๆ แบบที่ไม่เคยเจอมาก่อน แต่หากต้องพูดในเวทีเล็ก ๆ ที่เคยเจอมาแล้วจะไม่มีอาการอะไร แบบนั้นถือเป็นความประหม่าปกติที่เกิดขึ้น ไม่ใช่โรคกลัวสังคมแต่ในผู้ป่วยเป็น โรคกลัวสังคม จะมีอาการทุกครั้งที่ต้องตกอยู่ในสถานการณ์ที่ไม่คุ้นเคย สถานการณ์ที่มีคนจ้องมองเยอะ หรือสถานการณ์ที่ต้องทำบางอย่างในที่สาธารณะ ไม่เพียงเท่านั้น ผู้ที่ป่วยด้วยโรคกลัวสังคม ยังมีอาการประหม่าเมื่อต้องสนทนากับคนที่ไม่คุ้นเคย แม้จะเป็นการสนทนาแบบสองต่อสอง มักมีความอึดอัด ไม่สบายใจ กังวลว่าคู่สนทนาจะสังเกตเห็นท่าทีที่ดูไม่ดีหรือน่าอับอายของตนเองตลอดเวลา และไม่สามารถก้าวข้ามผ่านไป ผู้ป่วยจะพยายามเลี่ยงสถานการณ์นั้นๆ หรือหากเลี่ยงไม่ได้ก็จะทุกข์ทรมานมาก โดยระยะเวลาของอาการป่วยมักเป็นต่อเนื่องนานเกิน 6 เดือนขึ้นไปคนขี้อาย และ ผู้ป่วยโรคกลัวสังคมนั้นต่างกันอย่างไร? ผู้ป่วยโรคกลัวสังคมจะแตกต่างกับคนขี้อาย โดยคนขี้อายจะมีอาการไม่มากเท่ากับผู้ป่วยโรคกลัวสังคม บางครั้งอาจมีอาการและบางครั้งอาจไม่มี ไม่ได้มีอาการตลอดเวลาเหมือนกับผู้ป่วยโรคกลัวสังคม และคนขี้อายมักมีอาการในสถานการณ์สำคัญหรือในสถานการณ์ที่มีคนที่เขาแคร์มากอยู่ด้วย

สาเหตุของการเกิด โรคกลัวสังคม ที่พบบ่อยคือบุคคลที่ป่วยด้วยโรคนี้อาจเคยเจอกับสถานการณ์บางอย่างที่ทำให้รู้สึกแย่ จนกลายเป็นความฝังใจ เช่น กรณีของผู้ป่วยรายหนึ่งที่เคยที่ไม่ได้ป่วยเป็นโรคกลัวสังคม แต่เมื่อถึงอายุ 16 ปี เริ่มโดนเพื่อนแกล้ง และเมื่อต้องพูดหน้าชั้นเรียน กลับไม่มีใครฟัง ไม่มีใครสนใจ เพื่อนในห้องคุยกันเอง หัวเราะกันเอง ทำให้ผู้ป่วยรู้สึกแย่มากกับเหตุการณ์นั้น และกลายเป็นความกลัว จากนั้นจึงมีความกังวลที่จะต้องพูดต่อหน้าคนจำนวนมากมาตลอด ผู้ป่วยโรคนี้อาจมีอาการครั้งแรกในช่วงวัยรุ่น เพราะเป็นช่วงวัยที่ให้ความสำคัญกับการประเมินของผู้อื่นต่อตนเองค่อนข้างมาก น้อยคนที่จะเริ่มต้นเป็นในช่วงวัยผู้ใหญ่ ส่วนในวัยเด็กสามารถเจอได้เช่นกัน

ผลกระทบของ โรคกลัวสังคม

ส่วนมากมักส่งผลกระทบต่อหน้าที่การงาน โดยตรง เพราะผู้ป่วยมักหลีกเลี่ยงการนำเสนอผลงาน บางรายยังยอมให้ผู้อื่นเป็นผู้นำเสนอผลงานของตนเอง ทำให้สูญเสียความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน บางคนอาจหลีกเลี่ยงการพบผู้คน ไม่ค่อยเข้าสังคม

การรักษาโรคกลัวสังคม

สาเหตุของโรคที่สำคัญเกิดจากความคิดของตัวเอง ทำให้พวกเขาประเมินตนเองอยู่ตลอดเวลา เพราะกลัวว่าคนอื่นจะมองไม่ดี กลัวดูไม่ดีในสายตาคนอื่น กลัวถูกจับจ้อง ซึ่งหลายครั้งเป็นการคิดไปเองของผู้ป่วย เพราะในความเป็นจริง ผู้อื่นอาจไม่ได้สนใจผู้ป่วยเลยก็เป็นได้ ดังนั้นจึงต้องพยายามปรับเปลี่ยนที่ความคิดของตัวเอง เพื่อประเมินตนเองให้น้อยลง เช่น การพูดหน้าชั้นเรียน ผู้ป่วยมักประเมินไปก่อนล่วงหน้าแล้วว่า ตนเองพูดน่าเบื่อ ไม่น่าฟัง พูดติดขัด บุคลิกภาพไม่ดี ทำให้ขณะที่ต้องพูดมีความกังวลและอึดอัด จึงต้องแก้ไขโดยการประเมินตนเองให้น้อยลง หลีกเลี่ยงการคิดไปเองว่าผู้อื่นจะต้องสนใจหรือจับผิด

นอกจากนี้กำลังใจจากคนรอบข้างสำคัญมาก หากผู้ป่วยเจอคำพูดกดดัน เช่น ทำไมทำไม่ได้ แค่ตัวเองต้องทำได้สิ เป็นต้น จะทำให้อาการป่วยยิ่งแย่ลง แต่ถ้าเป็นคำพูดให้กำลังใจ จะช่วยผู้ป่วยได้มาก

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการศึกษา

การศึกษาวิจัยเป็นการวิจัยเชิงสำรวจเพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมการเข้าสังคมของนักเรียน โรงเรียนสตรีอ่างทอง โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

3.1 ประชากรตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร ได้แก่

- นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนสตรีอ่างทอง จำนวน 120 คน
 - คุณครูกลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนสตรีอ่างทอง จำนวน 10 คน
- มีจำนวนนักเรียนและคุณครูกลุ่มตัวอย่าง ทั้งหมด 130 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่

1. นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนสตรีอ่างทอง ได้จำนวน 120 คน
2. คุณครูกลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนสตรีอ่างทอง ได้จำนวน 10 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาดำเนินการวิจัยครั้งนี้ มีลักษณะเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ซึ่งใช้แบบสอบถามปลายปิดเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลการวิจัย โดยมีคำถาม ข้อ

3.3 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ